

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudcem Mgr. Markem Stachem v hlavním líčení konaném dne 28. 5. 2024

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obviněného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], zdržující se na adrese [adresa],

je vinen, že

v době nejméně od 7. 11. 2023 do března 2024 v [obec], okres [okres], užívá bez jakéhokoliv právního důvodu podkrovní byt na adrese [adresa], který mu byt dříve umožnil fakticky užívat s jeho souhlasem za podmínek, že mu za užívání bytu bude hradit měsíčně částku 8 000 Kč, načež poté, co přestal dohodnuté podmínky plnit, jej nejprve ústně a sms zprávami, následně i písemně opakovaně vyzýval k opuštění a vyklizení bytu, přičemž písemné výzvy [celé jméno obviněného] převzal ve dnech 17. 11. 2023 a 9. 12. 2023, tyto výzvy nijak nerefletoval, a v bytě svévolně pobývá, ačkoliv mu nesvědčí vlastnické ani jiné právo k bytu,

tedy

protiprávně užíval byt jiného,

čímž spáchal

přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 208 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 208 odstavce 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 1 (jednoho) roku a 3 (tří) měsíců.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaný [celé jméno obviněného] jednal způsobem podrobněji popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takovýto skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z provedených důkazů, jejich posouzením samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odstavec 6 trestního řádu, konkrétně z výpovědi obžalovaného, jednotlivých svědků, jakož i důkazů listinných.

2. Obžalovaný [celé jméno obviněného] u hlavního líčení popřel, že by se žalovaného skutku dopustil a poukazoval na to, že od data 7. 11. 2023 v bytě svého otce již vůbec nepobýval, od října 2023 se podle svého tvrzení nezdržoval ani v [obec]. Obžalovaný dále popsal, jak přibližně od roku 2021 mu jeho otec, poškozený [celé jméno poškozeného], na základě toliko ústní dohody dovolil byt užívat, za užívání mu měl obžalovaný hradit částku 8 000 Kč měsíčně. Obžalovaný trval na tom, že tuto částku poškozenému vždy řádně hradil, buďto v hotovosti, k čemuž si ale nenechal vystavovat doklad, nebo převodem na účet s tím, že přibližně posledního půl roku už hradil primárně převodem na účet, protože čekal, že s otcem ohledně bytu mohou být problémy. Podle obžalovaného mohla být poslední platba za bytu uskutečněna v říjnu 2023. Obžalovaný dále tvrdil, že po celou dobu užívání bytu bylo toto bezproblémové, až přibližně do léta 2023, kdy chtěl po poškozeném písemné potvrzení o tom, že byt může užívat, případně, že je nájemce. Toto potvrzení mu poškozený odmítal poskytnout a podle obžalovaného kvůli tomuto začalo mezi nimi docházet k hádkám, a to i ohledně přeplatků za energie. Obžalovaný měl vyhrožovat, že pokud mu možnost užívání bytu písemně nepotvrdí, z bytu se vystěhuje. Podle obžalovaného pak došlo k tomu, že mu poškozený tzv. odstříhl energie na bytě a rovněž jej vyzval k opuštění bytu, přičemž neví, co z toho bylo dříve. Průběžně ve své výpovědi poukazoval na to, že od obžalovaného přímo písemnou výzvu k vyklizení bytu nepřevzal, zároveň ale jindy v rámci své výpovědi uváděl, že ví o tom, že mu poškozený psal ohledně vystěhování z bytu vícero dopisů, které mu dával do schránky. V rámci své výpovědi také obžalovaný uváděl, že před zmíněným odstřižením energií či výzvou k vystěhování jej poškozený na možnost takového postupu neupozorňoval. Podle obžalovaného pak situaci ohledně vystěhování z bytu s poškozeným řešili telefonními hovory. Od doby uvedené výzvy pak již obžalovaný podle své výpovědi v bytě vůbec nebyl, pouze jednou byl v domě pro zásilku, zřejmě u pana [příjmení], což mohlo být v listopadu či v prosinci 2023. Pokud jde o výměnu zámku, obžalovaný uvedl, že při nastěhování do bytu zámek vyměnil za jiný, od něhož dal poškozenému klíč, avšak poté, co někdy na jaře 2023 jeho přítelkyně zalomila klíč v zámku, opětovně zámek vyměnil za ten původní, od něhož měl podle obžalovaného poškozený vždy klíče. Jiná výměna zámku podle obžalovaného neproběhla. Obžalovaný dále namítal, že poškozený sice po něm požaduje, aby byt vyklidil, zároveň mu ale zakázal, aby do bytu vstupoval, proto doposud z bytu žádné věci nevyklidil, když má obavu, že by jeho vstup poškozený řešil v trestně právní rovině. Podle obžalovaného se na tyto možnosti částečně dotazoval i nejmenovaného policisty, který mu měl doporučit, aby do bytu vůbec nechodil. Nikoho jiného se na možnosti vyklizení bytu nedotazoval. V bytě má doposud své věci, a to elektroniku, nábytek či oblečení. K dalším dotazům pak obžalovaný uvedl, že by se chtěl s poškozeným dohodnout na vyklizení bytu a odnesení svých věcí, doposud se mu ale pro nespolupráci poškozeného toto nepodařilo.

3. Svědek a zároveň poškozený [celé jméno poškozeného], otec obžalovaného, u hlavního líčení popsal, jak přibližně od dubna 2021 umožnil obžalovanému dotčený byt užívat, přičemž se jednalo pouze o ústní dohodu, písemně nebylo nic sepsáno. Podle poškozeného rovněž nebyla omezena doba, po kterou by obžalovaný mohl byt užívat, podle poškozeného to mělo být do doby, co mu hradil za užívání bytu částku 8 000 Kč, na které se ústně dohodli. Podle svědka obžalovaný tuto částku platil v hotovosti, bez jakéhokoli písemného potvrzení, a to až do konce dubna 2023, od května 2023 již svědek neobdržel od obžalovaného jedinou platbu. Od té doby svědek pravidelně

každý měsíc upozorňoval obžalovaného, že mu dluží platby za byt a přibližně od července či srpna 2023 jej také upozorňoval, že pokud to takto bude pokračovat, z bytu se musí vystěhovat. Protože ani poté obžalovaný platit nezačal, vyzýval jej svědek k vystěhování z bytu, nejprve textovou zprávou, poté ústně, pak mu zaslal dva doporučené dopisy z výzvou k vystěhování a když ani to k ničemu nevedlo, zašel podat trestní oznámení. Přímo k odchodu z bytu jej tak svědek podle své výpovědi vyzýval od října 2023. Podle svědka měl v bytě obžalovaný pouze své osobní věci jako oblečení, veškerý nábytek patřil svědkovi, coby součást bytu. Svědek měl obžalovanému dokonce nabízet, že si má jen z bytu vzít své věci a ty, které nechce, svědek na své náklady odveze. Přímo u civilního soudu v rámci občanskoprávního řízení však svědek vyklizení bytu neřešil. Podle svědka pak v říjnu 2023, když se chtěl jít do bytu podívat, zjistil, že na bytě je vyměněný zámek a do tohoto se již nedostal. Následně, v období od října 2023 pak u lidí v domě zjišťoval, zda se na bytě obžalovaný vyskytuje a dověděl se, že se střídají období, kdy tam je a kdy tam není.

4. Svědek [jméno] [příjmení] u hlavního líčení potvrdil, že zná obžalovaného i poškozeného z místa svého bydliště s tím, že v domě dlouhodobě bydlel poškozený, ale rovněž obžalovaný, avšak svědek již neví, v jakém období přesně. Pokud jde o obžalovaného, tohoto svědek v domě už přibližně dva nebo tři měsíce vůbec neviděl. Vzpomněl si, že se jej na toto již v minulosti ptal policejní orgán, toto bylo podle svědka zřejmě již v období, kdy obžalovaného nevidával. Jak dlouho předtím však obžalovaného viděl, svědek nebyl schopen říct. Dále ale uvedl, že obžalovaného v domě vidával i po novém roce, tedy i v průběhu roku 2024, v jakém období přesně nebo kolikrát, ale neví. Pokud byl dotazován na své vyjádření policejnímu orgánu, toto pak podle svědka odpovídalo skutečnosti. Svědek dále uvedl, že obžalovaný se mu ani nikdy nezmiňoval, jaká je situace ohledně dotčeného bytu a natolik se svědek s obžalovaným ani nebavil.

5. Svědek [jméno] [příjmení], který obývá byt přímo pod dotčeným bytem poškozeného [celé jméno obviněného], u hlavního líčení potvrdil, že zná poškozeného i obžalovaného, který v bytě začal bydlet zhruba před 2 roky. Svědek uvedl, že obžalovaný v daném bytě přebýval přibližně do března nebo do dubna 2024, což poznal podle toho, že jej potkával v domě nebo ze shora přes strop slyšel z bytu kroky. Naposledy mohl obžalovaného v domě potkat zřejmě někdy v březnu 2024. V průběhu poslední zimy se podle svědka obžalovaný musel v bytě zdržovat relativně stabilně, poslední dva měsíce je tomu jinak a pouze občas z bytu něco slyší. Podle svědka se poškozený zajímal, zda obžalovaný ještě v bytě bydlí, svědek ví o tom, že poškozený chtěl, aby se obžalovaný z bytu vystěhoval, snad kvůli zameškaným revizím na bytě. Poprvé měl toto poškozený svědkovi sdělovat snad někdy kolem listopadu 2023, od té doby však obžalovaného v bytě ještě vidával.

6. V průběhu hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy. V rámci těchto jsou doloženy dvě písemné výzvy poškozeného [celé jméno poškozeného], adresované obžalovanému [celé jméno obviněného] k vystěhování. První výzva je datována ke 14. 11. 2023, obžalovaný je vyzýván k tomu, aby se z bytu poškozeného okamžitě vystěhoval a vyměnil zámek od bytu, který měl obžalovaný podle obsahu výzvy bez vědomí poškozeného vyměnit a znemožnit mu tak do bytu přístup. V této první výzvě je rovněž konstatováno, že o vystěhování z bytu jej poškozený žádá od počátku října 2023 a že původně obžalovanému stanovil termín vystěhování do konce října 2023. Pod textem výzvy je doloženo jinou barvou potvrzení obžalovaného [celé jméno obviněného], že tuto četl, jeho podpis a datum 17. 11. 2023. Druhá výzva je datována k 28. 11. 2023, v této je odkazováno na první výzvu ze 14. 11. 2023, na kterou měl podle textu druhé výzvy obžalovaný reagovat výhrůžnou SMS zprávou, zároveň je konstatováno, že poškozený ve dnech 21. a 28. 11. 2023 kontroloval u bytu, zda se do tohoto může dostat a zda je tedy zpět vyměněn zámek, což se podle něj nestalo. Opětovně tedy vyzývá obžalovaného k opuštění bytu a opětovné výměně zámku s vrácením zámku původního do 5. 12. 2023. Doložen je k této výzvě rovněž podací lístek s datem podání 30. 11. 2023, i potvrzení z webu České pošty s.p., podle něhož byla zásilka dodána adresátovi k datu 9. 12. 2023. Bližší údaje k budově domu na ulici [ulice a číslo] v [obec], který je [adresa], stojícího na pozemku [parcelní číslo], jsou zřejmé z informativního výpisu z veřejně dostupných stránek katastru nemovitostí, z nichž je rovněž zřejmé, že vlastníkem bytové jednotky

[číslo] je skutečně poškozený [celé jméno poškozeného], jehož vlastnické právo není žádným způsobem omezeno a k dotčenému bytu nemají jakákoli jiná práva další osoby. Obdobné skutečnosti pak vyplývají i z výpisu z katastru nemovitostí ve vztahu k dotčené nemovitosti.

7. Jako listinné důkazy jsou doloženy rovněž podklady z přestupkového řízení řešeného nejprve u Policie České republiky, Obvodního oddělení Krnov a následně správního odboru Městského úřadu Krnov, přičemž skutek se měl týkat jednání obžalovaného [celé jméno obviněného], který ve dnech 5. a 6. 11. 2023 měl protiprávně užívat byt poškozeného [celé jméno poškozeného] a na tomto bez vědomí majitele rovněž vyměnit vložku zámku na vstupních dveřích bytu. Podle doloženého usnesení skončilo přestupkové řízení rozhodnutím o odložení věci z důvodu, že poškozený nedal souhlas nezbytný k projednání přestupku.

8. Přechínu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odstavec 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo protiprávně obsadí nebo užívá dům, byt nebo nebytový prostor jiného.

9. Obžalovaný [celé jméno obviněného] popřel, že by od doby, kdy byl svým otcem, poškozeným [celé jméno poškozeného], vyzván k vystěhování, byt dále užíval nebo jen do tohoto vstoupil, přičemž výzvu k vystěhování datoval v období kolem listopadu 2023. Připustil pouze, že v bytě svého otce má stále své věci, což zdůvodnil tím, že se se svým otcem nedokáže dohodnout na okolnostech, za nichž by je vyklidil a do bytu se obává vstoupit, aby jej otec nenařkl z protiprávního jednání. Obhajoba obžalovaného však působí relativně nelogicky a nekonzistentně, když nebyl schopen jednoznačně vysvětlit důvody, proč mělo dojít k ukončení užívání bytu jeho osobou či okolností, za kterých jeho otec požaduje jeho vystěhování. Podle popisu obžalovaného měl jeho otec požadovat jeho vystěhování poté, co po něm obžalovaný požadoval písemné potvrzení, že byt může užívat, přičemž není zřejmé, proč by pouze na základě toho chtěl jeho otec obžalovaného vystěhovat, když i za situace, že by nesouhlasil s daným písemným potvrzením, neměl by důvod chtít po obžalovaném, aby se z bytu vystěhoval, pokud by mu obžalovaný stále platil za užívání bytu tak, jak se sám hájí. Poškozený by tím totiž docílil pouze toho, že by mu zůstal prázdný byt, za který by nedostával žádné platby a musel by sám ze svých prostředků hradit náklady spojené s tímto bytem. Částečně lze však z výpovědi obžalovaného dovodit, že to snad mohl být i on sám, kdo poškozenému vyhrožoval vystěhováním za předpokladu, že mu nevystaví písemné potvrzení o možnosti užívat byt, nicméně pak není zřejmé, proč by za těchto okolností to měl být ne obžalovaný, ale naopak poškozený, kdo by jeho vystěhování z bytu žádal. Pokud se obžalovaný dále hájil tím, že nechtěl do bytu vstupovat a vyklidit věci, protože se bál možného postihu za neoprávněný vstup do bytu a takový postup mu radil policista, nebyl schopen uvést, o kterého policistu přesně se jednalo. Zároveň pak obžalovaný připustil, že nikoho jiného se na možnosti vyklizení věci z bytu neptal a sám vlastně ani nevysvětlil, jak to, že se mu nepodařilo se na vyklizení věci domluvit se svým otcem za situace, kdy toto po něm i podle jeho vlastní výpovědi poškozený žádal. Svou obhajobu však obžalovaný nebyl schopen žádným způsobem doložit, zatímco ostatní důkazy, provedené v této trestní věci, jeho obhajobu nejen že nepodporují, ale vesměs přímo vyvrací.

10. Předně je obžalovaný usvědčován výpovědí poškozeného [celé jméno poškozeného], který trval na tom, že požadoval po obžalovaném vystěhování z bytu z důvodu nehrazení dohodnutých plateb. Přinejmenším možností vystěhování měl obžalovanému hrozit již od léta 2023 a přímo takové vystěhování po něm požadoval přinejmenším od října 2023. Poškozený [celé jméno obviněného] trval na tom, že obžalovaný i po říjnu 2023 byt stále užíval, nevyklidil z něj své věci a navíc na bytě vyměnil zámek, čímž poškozenému znemožnil se do bytu dostat a fakticky jej užívat či poskytnout k užívání někomu dalšímu. Obdobně jako obžalovaný pak i poškozený potvrdil, že obžalovaného k vystěhování z bytu opakovaně vyzýval. Usvědčující výpověď poškozeného je podporována i výpověďmi obou vyslechnutých svědků, svědka [příjmení] a vesměs i svědka [příjmení], kteří potvrdili, že se obžalovaný v bytě zdržoval ještě i počátkem roku 2024. Svědek [příjmení], který užívá byt přímo pod bytem poškozeného, potvrdil četné užívání tohoto bytu přinejmenším do

měsíce března 2024, i když podle jeho podání měl v bytě registrovat výskyt nějakých osob, alespoň podle hluku, ještě i přinejmenším počátkem května 2024. Potvrdil, že obžalovaného v dotčeném období občasně rovněž vídal na chodbě domu a musel to tak být obžalovaný, kdo v této době byt užíval. Z výpovědi svědka [příjmení] lze nabýt dojmu, že se snažil vypovídat spíše neurčitě, jakoby ve snaze obžalovanému neuškodit, nicméně i tento svědek nakonec potvrdil, že obžalovaného v domě vídal i od počátku roku 2024 a že pokud policistům v období kolem února 2024 sděloval, že obžalovaného v domě vídává, sděloval toto podle pravdy. I tento svědek tak potvrdil pohyb obžalovaného v bytovém domě v období, kdy obžalovaný podle své obhajoby již do domu vůbec neměl docházet a vyvrátil tak obhajobu obžalovaného, že od října 2023 byl v domě pouze jedinkrát, v listopadu či v prosinci 2023 pro poštu, právě u [jméno] [příjmení]. Pokud obžalovaný u hlavního líčení namítal, že svědek [příjmení] je blízký známý poškozeného, pak toto svědek [příjmení] negoval s tím, že s poškozeným se sice znají, ale toliko jako dlouholetí sousedé. Obžalovaného navíc svou výpovědí usvědčuje i svědek [příjmení], k němuž ani sám obžalovaný nenamítal, že by měl mít nějaký zájem na výsledku celého řízení ve prospěch poškozeného.

11. Výpověď poškozeného [celé jméno obviněného] je pak v souladu i s doloženými listinnými důkazy, pokud jde o doložené dvě písemné výzvy k vystěhování, adresované obžalovanému. V obou těchto výzvách je poukazováno na to, že obžalovaný i přes předchozí výzvu k opuštění bytu tento nadále užívá a navíc na bytě vyměnil zámek, čímž znemožnil tento byt užívat poškozenému coby oprávněnému majiteli. Tyto výzvy měl obžalovaný podle písemných podkladů převzít 17. 11. a 9. 12. 2023, přičemž z jediného důkazu nevyplyvá, že by na ně jakkoli reagoval, kupříkladu písemnou odpovědí, v níž by namítal, že byt neužívá nebo že zámek nevyměnil, když by se dalo očekávat, že pokud jej poškozený již písemně vyzývá a osočuje z uvedeného jednání, tak by se obžalovaný snažil na takové výzvy či osočování reagovat, obdobným způsobem odpovědět a osočování negovat.

12. Vlastnictví dotčené bytové jednotky ve vztahu k poškozenému je pak doloženo výpisem z katastru nemovitostí i tiskopisem z portálu katastru nemovitostí na internetových stránkách.

13. Jak je zřejmé z výše uvedeného, obhajoba obžalovaného působí rozporuplně a stojí zcela osamoceně, když je vyvracena řadou dalších důkazů v podobě svědeckých výpovědí a důkazů listinných, které se vzájemně podporují a doplňují a tvoří tak ucelený řetězec, který obhajobu obžalovaného vyvrací a obžalovaného z žalovaného skutku usvědčuje. Obžalovaný měl zjevně povoleno užívání bytu svým otcem pouze na základě ústní dohody, přičemž obžalovaný i poškozený souhlasně potvrdili, že faktický nájemní vztah ohledně bytu mezi nimi nevznikl. Za těchto okolností byl obžalovaný povinen se z bytu vystěhovat a byt vyklidit prakticky obratem na výzvu poškozeného. Jestliže tak neučinil a byt nadále užíval, činil tak protiprávně a naplnil takovým jednáním znaky přečinu podle § 208 odstavec 1 trestního zákoníku. Není přitom zcela zásadní, zda se v bytě zdržoval nepřetržitě, či do tohoto pouze občasně dojížděl, neboť i takové občasné užívání je stále protiprávním užíváním bytu, stejně tak jako ponechání osobních věcí v takovém bytě či dokonce výměna vložky zámku vstupních dveří bytu, kterou obžalovaný rovněž povedl. Poškozený sice poukazoval na to, že obžalovaného vyzýval k vystěhování z bytu možná již od léta 2023, z jeho výpovědi však lze dovodit, že tímto obdobím si není zcela jistý a je možné, že pouze v létě 2023 obžalovanému hrozil, že v případě pokračování neplacení za užívání bytu se bude muset z bytu vystěhovat. Jednoznačně pak poškozený, ale i obžalovaný zmiňovali výzvy k vystěhování z bytu z období října 2023, což odpovídá rovněž obsahu obou písemných výzev k vystěhování z bytu. Pokud obžalovaný ani poškozený ve svých výpovědích neuvedli přesné datum, do něhož se měl obžalovaný z bytu vystěhovat, podle první z doložených písemných výzev bylo datum vystěhování stanoveno do 31. 10. 2023. Podle doloženého přestupkového řízení však byl obžalovaný řešen ještě pro jednání z 5. a 6. 11. 2023, kdy pro postih obžalovaného za toto jednání poškozený nedal souhlas, a proto došlo k odložení věci. Za daných okolností soud obdobně jako tomu bylo již v podaném návrhu na potrestání, pojal jako počáteční datum skutku obžalovaného 7. 11. 2023, kdy již obžalovanému muselo být zcela zřejmé, že se v bytě nesmí zdržovat, a navíc takto činil i poté,

co ve dnech 5. či 6. 11. 2023 měl podle záznamů z přestupkového řízení vyměnit na bytě poškozeného zámek. Skutek je pak vymezen do března 2024, když i podle svědka [příjmení] se měl do tohoto období obžalovaný v bytě zdržovat často, přičemž možnost užívání bytu obžalovaným ještě v únoru 2024 připustil i svědek [příjmení]. Zejména z výpovědi svědka [příjmení] však lze dovodit, že obžalovaný mohl byt užívat i déle, z bytu si navíc do dnešního dne zjevně nevyklidil své věci a nevyměnil ani neoprávněně vyměněný zámek zpět do původního stavu. Na druhou stranu i sám poškozený připustil, že k možnosti obnovení užívání bytu a k vyklizení věcí obžalovaného on sám neučinil žádné kroky v občanskoprávní rovině, například v podobě podání žaloby na vyklizení bytu. S ohledem na výše uvedené tak byl skutek ponechám v časovém vymezení od 7. 11. 2023 do března 2024.

14. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen a kterým je zájem společnosti na ochraně cizího majetku, pokud jde o nemovitosti, v tomto konkrétním případě o bytové prostory. Soud rovněž hodnotil způsobem provedení skutku, v rámci čehož zohlednil dobu, po kterou se obžalovaný v bytě zdržoval, ale i způsob, jakým si počínal, když nemělo docházet pouze k neoprávněnému užívání bytu, ale i k zamezení vstupu poškozeného coby oprávněného vlastníka vyměněním zámku vstupních dveří. Je rovněž zřejmé, že v průběhu neoprávněného užívání bytu obžalovaný poškozenému pro takové užívání neposkytoval jakoukoli finanční protihodnotu. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že by podle vlastního tvrzení měl být zaměstnán ve stavitelství a pracovně se pohybovat různě po celé Evropě s ročními příjmy kolem 500 000 Kč, i když možnost takových příjmů obžalovaný nijak nedoložil. V opise rejstříku trestů je k obžalovanému vedeno celkem 6 záznamů pro různorodou trestnou činnost, a to i trestnou činnost majetkového charakteru. V minulosti byl opakovaně trestán i nepodmíněnými tresty odnětí svobody, naposledy byl z výkonu takového trestu podmíněně propuštěn k 18. 12. 2019. S přihlédnutím k délce faktického výkonu takových trestů je však možno na obžalovaného pohlížet jako na osobu bezúhonnou, když by v případě těchto předchozích trestů již měly být splněny podmínky pro zaházení odsouzení.

15. S ohledem na osobu obžalovaného soud mohl ještě uvažovat o ukládání toliko jen výchovného trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu. Bylo potřeba přihlédnout k určitým sklonům obžalovaného k páčání mimo jiné i majetkové trestné činnosti, zohlednit spíše převažující přitěžující okolnosti trestné činnosti, na základě tohoto zhodnocení ukládat trest již výrazněji nad dolní hranici zákonného rozmezí, když obžalovaný byl ohrožován trestní sazbou ve výměře až 2 roků odnětí svobody. Soud tak shledal jako odpovídající trest odnětí svobody v trvání 7 měsíců, zároveň ale shledal jako dostačující kratší zkušební dobu v trvání toliko 1 roku a 3 měsíců. Zkušební doba podmíněného odsouzení počíná běžet právní mocí tohoto rozsudku a po celou dobu jejího trvání bude soud sledovat, zda obžalovaný vede řádný život a nedopouští se jakékoli protiprávní činnosti, přičemž pokud by zjistil, že tomu tak není, riskuje obžalovaný nařízení původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody k výkonu. Za takové protiprávní jednání je nutno chápat i pokračování v neoprávněném užívání bytu poškozeného a je tak na obžalovaném, pokud tak dosud neučinil, aby obratem učinil kroky k zamezení tohoto škodlivého stavu, zpřístupnění bytu poškozenému a vyklizení veškerých svých věcí z bytu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení

ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů, v platném znění, a to na základě žádosti jím podané u Ministerstva spravedlnosti do 60 (šedesáti) dnů

-) od nabytí právní moci trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok § 2 odstavec 4 písmeno a), c), d) zákona č. 59/2017 Sb., ve spojení s § 8 odstavcem 1 tohoto zákona), nebo

-) od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým byl oprávněné osobě přiznán její majetkový nárok § 2 odstavec 4 písmeno b) zákona č. 59/2017 Sb., ve spojení s § 8 odstavcem 1 tohoto zákona),

jinak právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Bruntál 28. května 2024

Mgr. Marek Stach
samosoudce